

[Hans Hedtoft.]

tiske skridt gennem FN til standsning og nedbringelse af rustningerne. I verdensfredens interesse bør en effektiv international kontrol have uhindret adgang til i alle lande at sikre afskaffelse af atomvåbnet og til at overvåge, at atomenergien fremtidig kun anvendes til fredelige, civile formål.

For det sjette: det nordiske samarbejde må udbygges på alle områder. Det må være en nordisk, dansk opgave at tage initiativet til og støtte igangværende initiativ, og indenfor Europarådet må vi arbejde for en ordening, der også i fremtiden sikrer Sveriges deltagelse.

For det syvende: de underudviklede lande bør støttes gennem humanitær, økonomisk og teknisk hjælp, således at disse folks nød bekæmpes, og således at deres erhvervsliv ophjælpes til gavn for disse folk selv og for et fredeligt samarbejde med andre folk.

For det ottende: de ikke-selvstyrende folks politiske problemer bør løses, således at disse folk gennem en fredelig udvikling kan nå frem til nationalt selvstyre og national selvbestemmelse.

For det niende: uanset stormagternes øjeblikkelige stilling bør vi støtte alle bestræbelser for at gøre FN til en verdensomfattende organisation, således at alle betydningsfulde internationale problemer kan finde deres løsning gennem FN.

For det tiende: vi vedstår de forpligtelser, som samarbejdet med andre lande pålægger os. Vi hører ikke til dem, der alene med læberne beklæder os til disse forpligtelser og til FN's principper. Vor solidariske pligt til på lige fod med alle andre folk at bringe de ofre, der er nødvendige, hvis internationalt samarbejde skal være andet og mere end en bekendelse med læberne, alt, hvad der kræves af os, handling og positiv indsats, er vi parat til at yde efter denne målsætning.

Vi vil kort sagt støtte alle ærlige bestræbelser, der går ud på at skabe fred og forsoning, forståelse og samarbejde med hævvelse af folkenes frihed.

Jeg opfordrer den højtærede udenrigsminister til at have sin opmærksomhed henvendt på ethvert initiativ, der tages indenfor De Forenede Nationer for at række en hjælpende hånd til de underudviklede lande. Jeg er taknemlig for, at den højtærede udenrigsminister i sin tale har betonet, at regeringen ligger på denne linie. Jeg rejser det problem, om ikke de nordiske lande samlet har muligheder for i erkendelse af denne opgaves vigtighed at tage et stort, storstilet samlet initiativ for at give de

underudviklede lande en hjælpende hånd. Vi har diskuteret dette problem meget nøje indenfor den socialdemokratiske rigsdagsgruppe. Det er udtrykkeligt pålagt mig ved denne lejlighed overfor regeringen at understrege ønskeligheden af et nordisk initiativ på dette område, idet jeg iøvrigt retter en tak til den danske FN-delegation for den positive indsats, den hidtil har ydet på dette område.

Vor udenrigspolitik bør tilsigte frihedens bevarelse, fredens stabilisering og en international indsats for at sikre alle mennesker anstændige levevilkår og social tryghed.

Elgaard: Jeg takker den højtærede udenrigsminister for den omfattende redegørelse for den udenrigspolitiske udvikling i de sidste måneder og for regeringens stilling hertil. Siden vi her i landet i 1949 lagde vor udenrigspolitiske kurs fast på et særdeles parlamentarisk grundlag, er der sket en betydningsfuld udvikling. Snart har denne udvikling gjort væsentlige fremskridt, snart har den vist mindre tilbageslag i forhold til de mål, vi tilstræber med vor politik: den økonomiske og sociale tryghed for den vestlige verdens befolkninger og tilvejebringelsen af betingelserne for en endelig og varig fred.

Det var med glæde, jeg hørte ministerens samlede vurdering af situationen, hvorefter krigsrisikoen i dag skulle være mindre end for tre år siden eller i hvert fald ikke forøget. Jeg deler denne anskuelse. Jeg ser heri bekræftelsen på, at den politik, vi sammen med vore fæller i den vestlige verden har valgt, er egnet til at opfylde sit formål, arbejdet frem mod fredens sikring. Det vil naturligvis ikke sige, at den nuværende bedring i den internationale situation skulle være ensbetydende med, at målet er nået eller i umiddelbar sigte. Den vej, vi har valgt, er lang og trang, vi havde aldrig tænkt os andet, og den kræver og vil vedblivende kræve ofre og resignation.

Resultatet er det altfor tidligt at konstatere: hvad vi nu kan undersøge og drøfte er, om de skridt, der hidtil er foretaget, fører os i den rigtige retning eller ej. Det ville være kortsynet og ansvarslost at foretage denne vurdering alene ved at bedømme, om denne eller hin foranstaltning tjener vore egne øjeblikkelige interesser. Vi må, som den højtærede minister gjorde i sin redegørelse, iagttage udviklingen i dens fulde sammenhæng, gøre kredit og debet op, både hvor det drejer sig om det samlede område, som vi udenrigspolitisk er tilknyttet, og hvor det drejer sig om vor egen stilling indenfor fællesskabet.